

# ליחוד על כוח החילים

לעילוי נשמת הכה צדוקאן-

סיפור אמיתי שארע לאיש יהודי שעבד במעבדה בבניין משרדים ענק בארה"ב. יום אחד בשעת ערב מאוחרת הוא נתקע בתוך אחד המקררים שבמעבדה ולא הצליח לצאת. לאחר שצעק וצעק הוא הבין שכולם כבר הלכו והיה משוכנע שימצאו את גופתו הקפואה רק בבוקר למחרת. לאחר שעשה וידוי ואמר 'שמע ישראל' פתאום הגיע השומר של הבניין ופתח את הדלת מבחוץ. אחרי שאותו יהודי נרגע הוא שאל "איך ידעת שאני פה?" אמר לו השומר "לא ידעתי שאתה פה. חיפשתי אותך" "חיפשת אותי?!" ענה האיש בתדהמה. השומר השיב: "אתה היחיד מבין אלפי עובדי הבניין שאומר לי שלום בכל בוקר והיחיד שבחמש בערב מברך אותי ערב טוב. אף אחד חוץ ממך לא רואה אותי. אני מחכה לשעה חמש כדי לשמוע ממך ברכת שלום, והיום כשהגיע השעה ולא יצאת - החלטתי לבוא ולראות מה קרה לך. עליתי למעבדה, שמעתי אותך צועק ופתחתי את הדלת".

## שאלה לדיון-

אתם מקינות כמה כוח יש למילה טובה שאנחנו אומרות? להתייחסות? לאמירת שלום? לפעמים זה לא משפיע רק על האזן אלא גם עליונו. נסו לחשוב לני אתם יכולות להאיר פנים ולהגיד מילה טובה.. ותראו שזה גם יהיה משמעותי לכם!

רבי ישראל מאיר הכהן מהעיירה ראדין, היה אחד מגדולי הדור לפני כמאה שנה, ושמו התפרסם בכל רחבי העולם היהודי, בזכות הספר 'חפץ חיים' אותו חיבר, ובו ערך בצורה ברורה ומסודרת את כל הלכות לשון הרע, מה מותר לדבר ומה אסור, למה מותר להאמין ומה אסור אפילו לשמוע.

מיותר לציין שהחפץ חיים, כך כינו אותו על שם ספרו, היה נזהר מאוד שלא לדבר לשון הרע על אף יהודי, ואם מישהו בסביבתו דיבר לשון הרע, הוא אטם אוזניו משמוע, ואת לבו מלהאמין למה ששמע מבלי שרצה בכך. פעם אחת, כשכבר היה זקן ובא בימים, התבקש החפץ חיים לנסוע לעיר אחרת, כדי לעסוק שם בצרכי הציבור ולסייע לקהילה היהודית במקום. התלווה אליו אחד מגדולי הרבנים באותו הדור, ושניהם יחד יצאו לביצוע השליחות החשובה. על אם הדרך עצרו השניים בעיירה שבה התקיימה קהילה יהודית, וביקשו לברר על פונדק דרכים בבעלות יהודית. הם שמעו שישנו פונדק אחד שמנוהל על ידי אשה יהודית יראת שמים, שאפשר לסמוך עליה כי המאכלים שהיא מגישה לפני האורחים כשרים ברמת כשרות מקסימלית.

ישבו השניים וסעדו את לבם, ובעלת הבית דואגת להגיש בפניהם את מנות המזון שהזמינו. כשסיימו לאכול פנתה אליהם בעלת הבית, שהתרגשה מאוד לארח בפונדק שלה את שני הרבנים המפורסמים, ושאלה אותם אם המאכלים היו טעימים וערבים לחיך.

החפץ חיים השיב שהאוכל היה טעים מאוד, ושכבר זמן רב הוא לא אכל ארוחה טעימה כל כך. גם הרב שנסע עמו הצטרף לדבריו אבל רק ביקש להעיר הערה קטנה ואמר שהמרק שממנו אכל לא היה מספיק מלוח.

בעלת הבית קיבלה את הביקורת ויצאה מהחדר, והחפץ חיים תפס את ראשו בידיו בצער רב, והחל לייסר את עצמו בקול: "מה קרה לי?", הוא שאל את עצמו, "כבר שנים שאני נזהר בכל כוחי שלא לדבר לשון הרע ולא לשמוע לשון הרע, והנה פתאום שמעתי לשון הרע, ולרגע אחד אפילו האמנתי לו. איזה אסון!!".

הרב שסעד עמו התפלא מאוד על דבריו: "יסלח לי כבודו, אבל על מה אתה מדבר. איפה היה כאן לשון הרע? בסך הכל אמרתי שהיה חסר קצת מלח במרק. מה זה? לשון הרע על מרק???".

אבל החפץ חיים לא נרגע: "ידידי היקר, אתה רק אמרת שחסר במרק מלח, אבל סביר להניח שמי שבישל את המרק זאת לא בעלת הבית בעצמה אלא המבשלת שלה. עכשיו היא בטח ממהרת לנזוף במבשלת ששכחה לשים מלח, והמבשלת תטען בתוקף שהיא כן שמה מלח. בעלת הבית תגייד לה שהיא משקרת, ושאלם שני רבנים חשובים כל כך אמרו שאין מלח במרק סימן שהיא באמת שכחה. המבשלת תתעקש שהיא כן שמה מלח, ובעלת הבית תצעק עליה ותאמר לה שאם היא אומרת שהרבנים שקרנים, אז היא בכלל לא רוצה להעסיק אותה אצלה במטבח, והמבשלת תצא מכאן כשהיא נטולת עבודה ומקור פרנסה, רק כי אתה אמרת שחסר קצת מלח במרק!!".

עיניו של הרב נפערו לרווחה. הוא מכיר את החפץ חיים כאדם מאוד גיוני וחכם, מה קרה פתאום שהוא מתחיל לדמין ולחשב שרשרת של אירועים שלא היו ולא נבראו? ועוד מאשים את עצמו ואת חברו הרב בכך שהם קרו??

החפץ חיים ראה שהרב אינו מאמין לו ואמר לו: "בוא עימי ידידי, ניכנס רגע למטבח ונראה אם צדקו דברי או לא".

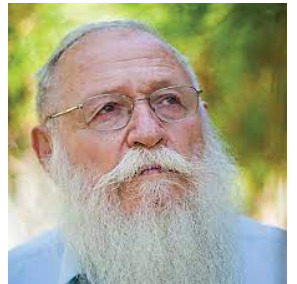
בכנסו השניים אל המטבח ולנגד עיניו המשתאות של הרב נראתה המבשלת כשהיא פושטת מעליה את הסינר ומטיחה אותו בכעס על הרצפה. בעלת הבית גם היא דומעת אחרי ויכוח סוער, ומעודדת אותה בקול רם, להזדרז ולעזוב את הפונדק, כי היא לא רואה לעבוד בבית העסק שלה אם היא מעיזה לדבר כך על רבנים ולומר שהם שיקרו!

עכשיו כבר הבין הרב שדברי החפץ חיים לא נאמרו מתוך דמיון, ושכל מה שאמר אכן קרה בפועל. הוא מיהר לפשר בין בעלת הבית ובין המבשלת, והצליח לגרום לכך שהודעת הפיטורין תבוטל, ושהמבשלת תשוב באופן מידי לעבודתה.

## שאלה לדיון -

גם אם לפעמים אנחנו חושבות שאין השפעה כל כך אמירה קטנה שאני אומרת לחברה.. כולה אומרת לה משו.. אבל אני לא יכולה לדעת איך זה השפיע עליה!  
תנסו לחשוב על מקרה דומה שלה קרה לכם..

**בוא ננסה ללמוד מהרב דרוקמן.. שנזהר כל כך**



הרב חיים דרוקמן שלי"ט

**במילותיו ודיבר רק כשהיה צריך ומה שהיה צריך! וכשהוא**

**דיבר- הוא דיבר דיבורים כל כך מלאים בטעם ובחכמה!**

**הלוואי שנזכה לדבר רק דיבורים טובים!**

**בוא נשתמש בדיבור שלנו בצורה טובה! קבלו על עצמכם**

**קבלה קטנה ותוסיפו עוד טוב עם המילים שלכם!!**